

OČE NAŠ NA NEBESIMA

Izjave Svetih otaca o Molitvi Gospodnjoj (3)

KRUH NAŠ SVAGDANJI DAJ NAM DANAS

Onima koji teže za kraljevstvom i pravednošću, sve drugo će im se nadodati prema njegovu obećanju. Budući sve pripada Bogu, onda i onome koji posjeduje Boga neće ništa nedostajati, ukoliko sam to ne dopusti u odnosu na Boga. (Ciprijan).

Trebamo moliti samo to što je za uzdržavanje tjelesnog života, a ne za raskošnost i bogatstvo, ne za purpurna odijela raskošnih boja, ne za zlatni ukras i blistavo drago kamenje, ne za srebrno posuđe, ... ne za stada konja, volova i druge stoke, ne za glazbeni užitak ili bilo što drugo zbog čega bi duša radi nejednako važnih težnji skrenula od Boga, nego samo za kruh naš svagdašnji. (Grgur Nisenski).

Gospodin nam ne dopušta da molimo za bogatstvo, za raskošan život, za dragocjena odijela, ili tome slično. On dopušta da molimo samo za kruh, i to za toliko kruha koliko je dovoljno za jedan dan, ... da nas ne uznemiruju brige za sutrašnji dan. (Ivan Zlatousti).

Time što Gospodin nalaže da molimo "za danas", uskraćuje nam brigu za sutra. Kao da hoće reći: taj koji ti daje dan, daje ti i to što priprada danu. (Grgur Nisenski).

Kruh Božji je plod pravednosti. Njegov klas je ispunjen mirom; žitno polje na kojem je rastao, čisto je i nije oštećeno korovom. Ako stoga radiš u nepravdi, na poljima koje si drugima uzeo, tada nema smisla moliti Gospodina: "daj mi kruh", jer Bog te neće uslišati. (Grgur Nisenski).

Ta se molba može razumjeti isto tako duhovno kao i doslovno. Oba tumačenja kriju božansku korist i služe za spasenje ... Krist, kruh života pripada nam dnevno i molimo da mi koji smo u Kristu i primamo ga dnevno, ne budemo odijeljeni od tijela Kristova. (Ciprijan).

Ako kažemo: "Kruh naš svagdašnji daj nam danas", pod tim "danas" misli se u ovom svijetu u kojem molimo za najpotrebnije. To označavamo s pojmom kruh budući je kruh najodličniji dio toga svijeta. Time se također može razumjeti euharistija, sakrament vjernika koji je potreban u ovom vremenu, ne da bi se postigla vremenska nego vječna sreća. (Augustin).

Riječ Božja koja se naviješta svaki dan a ujedno i krši, dnevni je kruh. I kao što tijelo gladije za onim kruhom, tako duh gladije za ovim. Sve što trebamo za naše tijelo i naš duh u ovom životu, uljučeno je u dnevni kruh. (Augustin).

Svagdašnji je kruh što ga djeca mole od oca Riječ Božja, kruh koji nam se daje dnevno. Od toga živi naš duh, a ne trbuh. Mi ga trebamo jer smo još radnici u vinogradu Gospodnjem. Osim riječi također je i euharistija svagdanji kruh što ga trebamo za ovaj život. Nju primamo za jačanje duha, a ne tijela. Ta božanska hrana koju primamo s oltara Gospodnjega ujedinjuje nas i čini nas njegovim članovima da bismo postali što primamo. (Augustin).

U molbi za kraljevstvo nebesko ne molimo za zemaljski kruh. Isus je to izrekao ovim riječima: "Ne brinite se i ne pitajte: Što ćemo jesti? Ili, što ćemo piti?" (Mt 6,31). Krist sam je "kruh koji je s neba sišao" (Iv 6,58). Za njega molimo usrdno: da ga smijemo primati kao kruh, da od njega dnevno živimo, to znači bez prekida do u vječnost, da danas, to znači u ovom životu, kod gozbe oltara njega primamo za jačanje tijela i duše. (Petar Krizolog).

Otac nebeski opominje nas da kao djeca neba molimo za kruh nebeski. Krist sam je kruh koji je u Djevici posijan, u tijelu prokljao, u patnji umijesen, u peći pečen, u Crkvi čuvan, na oltarima žrtvovan. Taj se kruh dijeli iz dana u dan vjernicima kao nebeska hrana. (Petar Krizolog).

Priredio: *Fra Jozo Župić*